

Hoofdstuk 1

God, de Heere, heeft het geloof in Zijn Zoon Jezus Christus, waardoor de mensen zalig moeten worden, vooral als een middel ter hand gesteld¹³ om Zijn eer des te meer te verbogen en aan de mens alle eer te ontnemen. Maar veel leugenachtige¹⁴ mensen leggen deze weg van God tot de zaligheid verkeerd uit¹⁵, waardoor zij de Naam van God lasteren en zichzelf nog dieper in het verderfbrengen.

De eeuwige zaligheid die alle mensen naar hun zeggen zoeken, is zo'n grote schat en zo'n heerlijke gave die alle andere schatten, hoge posities en rijkdommen in deze wereld oneindig ver overtreft. Daarom moet deze schat geheel en al alleen bij de Heere, onze allerhoogste God, gezocht en gevonden worden. Van Hem komen immers alle goede gaven en volmaakte giften tot ons! Niemand kan dus de eeuwige zaligheid bereiken dan alleen door de middellijke weg die de Heere, onze grote God, daartoe in Zijn Woord heeft geopenbaard.

Een middel tot zaligheid

De Heere God wilde de arme, gevallen, doodschuldige en rampzalige mens laten delen in de voor hem onmisbare¹⁶ eeuwige zaligheid; en daarvoor heeft Hij het geloof in Zijn Zoon Jezus Christus, de Zaligmaker van de wereld, als een middel ter hand

13. sonderlingh ingestelt

14. snoode

15. verkeeren

16. gewenste

gesteld. Het wezen, het karakter, de kracht en de werking van het geloof zijn van dien aard dat wij onszelf daardoor volledig verloochenen en toevlucht zoeken buiten onszelf¹⁷. We werpen ons dan ook geheel en al op de genade en barmhartigheid van onze God, die zich uitstrekt in Christus Jezus, onze Heere, om door Hem behouden en zalig gemaakt te worden. Daarom zegt de apostel ons dat de heilige Schriften van God ons wijs kunnen maken tot zaligheid ‘door het geloof hetwelk in Christus Jezus is’ (2 Tim. 3:15). Al Gods kinderen geloven dan ook door de genade van de Heere Jezus zalig te worden (Hand. 15:11).

De Heere, onze wijze God Die Zijn eer niet aan een ander wil geven, heeft in Zijn overvloedige wijsheid aan de mensen een middel tot zaligheid ter beschikking willen stellen, en dat middel is: het geloof in Jezus Christus, Zijn Zoon. Deze weg tot de zaligheid dient – boven al het andere wat men zou kunnen bedenken – er het meest toe om de zondige mens naar behoren voor God te vernederen. Maar tevens om daartegenover de Heere, onze God, des te meer te verhogen, zoals niet meer dan behoorlijk is. Het geloof in Christus brengt immers noodzakelijk met zich mee dat we ons nederig, berouwvol, eerbiedig en met een oprecht hart onderwerpen aan de wil en het welbehagen van onze God. Tegelijk is het een oprechte erkenning van onze eigen onwaardigheid, goddeloosheid en onmacht tot het goede tegenover Gods hooggeprezen goedheid, getrouwheid en almacht. De zondige mens wordt daardoor tot het diepst vernederd en de genadige God wordt op het hoogst geprezen en verhoogd.

Door dit wijze beleid van onze grote God blijkt heel duidelijk – als we er althans goed op letten – dat de goddeloze, verloren en doodschuldige mens niet behouden en zalig wordt als hij God

17. uit ons selven gaen

iets tóebrengh, maar juist als hij van God de meest kostbare gave ontvangt met het heerlijkste geschenk dat uit die gave voortvloeit, namelijk de volkomen voldoening¹⁸ van onze Heere Jezus Christus. Daarom is er door de leer van de zaligheid ‘door het geloof alléén’ geen enkele roem of eer voor de mens, maar geeft ze God alleen de eer. De apostel verklaart dan ook dat alle roem is uitgesloten, niet door de wet van de werken, maar door de wet van het geloof (Rom. 3:27). Ieder die wil roemen, moet dan ook roemen in de Heere (1 Kor. 1:31).

Gods eer en heiligheid

De Heere, onze God, heeft hiermee Zijn eer op het oog. Maar de goddeloze mens verdraait al de wegen van God zoveel mogelijk tot zijn eigen verderf en tot lastering van Gods grote Naam. Dit leidt ertoe¹⁹ dat hij zichzelf nog méér verontreinigt door een zogenaamd zaligmakend geloof aan te nemen, waarmee hij het aandurft in de zonde te blijven leven. Daardoor doet hij de Heere, zijn God, nog meer oneer aan en is hij nog meer aan Zijn verdoemend oordeel onderworpen. Hij maakt zichzelf namelijk wijs dat we alleen door het geloof gerechtvaardigd worden, en verbeeldt zich dat het er nu verder niet toe doet hoe een gelovige zal leven. Dit is echter een vervalsing²⁰ van de weg die God gaat. Mensen die zó denken, maken hun oordeel alleen maar zwaarder. Het verdraagt zich immers in geen enkel opzicht met de heiligheid van onze grote God dat zo’n geloof waar God niet van weet²¹ de hand zou zijn waarmee men de Heere Jezus Christus,

18. genoegdoeninghe

19. [hij heeft] stoffe

20. verkeeringe

21. ongoddelijcken gelooove

de Heilige van Israël en de Zaligmaker van de wereld, kan aannemen. Dat zogenaamde geloof heeft niets met Hem te maken, al zijn er velen die het hiermee doen en denken dat ze er zalig door zullen worden. Het komt ook niet met de heiligheid van God overeen dat iemand zich op grond van Gods Woord zou kunnen of mogen verzekeren dat God, de Heere, hem vanwege de volkomen voldoening door Christus zonder een heilig leven wil zalig maken. Nee, zo iemand dient zich er ook van te verzekeren dat hij omwille van Christus christelijk – dat wil zeggen: heilig – moet leven. Daardoor onderscheidt hij zich van alle mensen onder de zon, mensen die Christus niet kennen als de Zon der gerechtigheid. En dit geldt voor ieder, wie hij ook is!

Toch is dit schijn geloof het enige wat vele zogenaamde christenen hebben, en daarmee stellen ze zich gerust. Dat is eigenlijk een belachelijke zaak, maar vooral een heel jammerlijke situatie.